
KÄÄNNE NAFTATEOLLISUUDENHARJOITTAJAIN TAKTIKASSA

Siitä ei ole niinkään kauan — vain muutama kuu-
kausi sitten, — kun meidän naftateollisuudenharjoitta-
jamme „puhuivat“ „eurooppalaisista“ suhteista työ-
läisten ja isäntien välillä.

He pyrkivät silloin käyttäytymään sovitteluksi.
Ja se on ymmärrettävää: „harkitsevan“ Rinin väsy-
mätön saarna kollektiivisen sopimuksen jumalallisesta
alkuperästä, yhä kasvava osittaislakkojen aalto, nafta-
teollisuudenharjoittajain toiveet „tuotannon säännös-
telystä“ „eurooppalaisen“ neuvottelukokouksen avulla,
määrätynlainen painostus viranomaisten taholta —
kaikki tuo taivutti naftateollisuudenharjoittajia nimen-
omaan sovitteluvaikutukseen, „eurooppalaisuuteen“.

— Alas lakkoanarkia! huudahti Rin.

— Eläköön järjestys! hyväksyivät hänen kantansa
naftateollisuudenharjoittajat.

Ja „järjestys“ näytti palautuvan. Sortotoimenpitei-
den määrä isäntien puolelta nähtävästi pieneni.
Lakkojen luku supistui myöskin. Naftateollisuudenhar-
joittajat „katsoivat tarpeelliseksi sopia“ (kts. „Neftja-
noje Dielo“, joulukuu).

Mutta sitten alkoi kamppailu. Työläiset hylkäsivät päättävästi entisen, kulussientakaisen neuvottelukokouksen. Valtava enemmistö heistä ilmaisi olevansa takeiden perustalla pidettävän neuvottelukokouksen kannalla. Siten työläiset ilmaisivat selvän halunsa käyttää täydellisesti hyväkseen neuvottelukokousta, muuttaa se järjestyneen ja tietoisin taistelun välikappaleeksi.

Ja mitä me näemme?

Ei kuulu enää puheita „eurooppalaisista“ suhteista. „Tuotannon säännöstelyn“ „toiveista“ ei lausuta sanaakaan. „Lakkoanarkia“ ei enää peloita naftateollisuudenharjoittajia, vaan päinvastoin he itse työntävät työläisiä „anarkiaan“ hyökäten näitä vastaan, riistäen takaisin saavutukset, antaen lopputilejä eturivin tovereille j.n.e., j.n.e.

Ilmeisesti naftateollisuudenharjoittajat eivät pidä enää tarpeellisena sopimista. He katsovat paremmaksi hyökätä.

He aloittivat hyökkäyksen työläisiä vastaan jo tammiin lopussa naftateollisuudenharjoittajain edustajakokouksessa. He tukkivat suun ammattiliittojen edustajilta. He hautasivat kysymyksen työläiskylistä. He tahtoivat „vetää ristin“ kouluja, lääkintäapua y.m.s. koskevien kysymysten päälle. He riistivät työläisiltä oikeuden osallistua kansantalojen johtoon.

Tällä kaikella naftateollisuudenharjoittajat antoivat tietää, että he lähtevät „uudelle“ „epäeurooppalaiselle“ tielle, työläisiä vastaan suunnattujen avoimien hyökkäysten tielle.

Edustajakokouksen neuvosto jatkaa heidän edustajakokouksensa „työtä“. Se hyökkäsi työläisten

kimppuun ottaen käytäntöön „kymmenen kopeekan sairaalakeräyksen“. Me emme edes puhukaan neuvoston pienemmistä määräyksistä, joissa on tuon samaisen naftateollisuudenharjoittajain taktiikassa tapahtuneen käänteiden leima.

Edelleen tapahtuu tavallinen sortotoimenpiteiden „syventäminen“ riistämällä takaisin naftalähteillä ja tehtaissa jo saavutettuja oikeuksia, supistamalla henkilökuntaa, eroittamalla eturivin väkeä, julistamalla työnsulkuja j.n.e.

He ovat tehneet olemattomiksi naftalähde- ja tehdastoimikunnat. Yhteenotot toimikuntien vuoksi Rothschildilla (Balahany), Kaspian yhtiössä, Shibajevilla (Balahany), „Bornilla“ (Balahany), Bieringillä, Mirzojevillä ja Naftalanin yhtiössä puhuvat siitä selvää kieltä.

„Henkilökunnan supistamisen“ varjolla he „heittävät ulos“ vaikutusvaltaisimpia tovereita, erikoisesti neuvotteluvaltuutettuja. Tapahtumat Kaspian yhtiössä, „Bornissa“, Muhtarovilla (Balahany), Shibajevilla (Balahany), Lapshinilla (Bibi-Eibat) ja Malnikovilla eivät jätä tässä suhteessa minkäänlaisia epäilyksiä.

Työnsulku Votanilla on tämän naftateollisuudenharjoittajain „uuden“ taktiikan kruunu.

Kaikella tuolla he työntävät työläisiä vaistovarasiin ja anarkistisiin purkauksiin, jotka näännyttävät työläisiä.

Vielä kuvaavampia ovat lakkolaisten rankaisemisen muodot. Tarkoitamme Mirzojevin toiminimeä, oikeastaan tämän toiminimen johtajaa herra Markarovia, joka usutti armenialaisten lakkolaisten kimppuun berdaanikivääreillä aseistettuja muhamettilaisia luoden siten pohjaa armenialaisten ja tataarien yhteenotoille.

Sellainen on käänne naftateollisuudenharjoittajain taktiikassa.

Ilmeistä on, että naftateollisuudenharjoittajat eivät enää halua „eurooppalaisia ehtoja“.

Petyttyään neuvottelukokouksen „menestyksen“ suhteen, menetettyään toivonsa „tuotannon säännöstellyn“ mahdollisuuteen yksistään vain neuvottelukokouksen avulla ilman työläisten perusvaatimusten tyydyttämistä, nähdessään kuinka neuvottelukokous muuttuu sekasorron aiheuttamisen välikappaleesta viisikymmentuhantisen joukon järjestämisen välikappaleeksi — naftateollisuudenharjoittajat tahtovat jollakin tavalla päästä eroon neuvottelukokouksesta lykkäämällä sen epämääräiseksi ajaksi tai tekemällä sen ainakin voimattomaksi.

Sitä varten he turvautuvat sortotoimenpiteisiin provosoiden työläisiä ennenaikaisiin esiintymisiin, pirstoten muovautuvaa yleistä liikettä erillisiksi, osittaisiksi liikkeiksi, sysäten työläisiä pois luokkataistelun leveältä tieltä ryhmäkahakoiden mutkaisille kujille.

Kaikella tällä he haluavat kääntää työläisten huomion pois takeiden perustalla pidettävästä neuvottelukokouksesta, hävittää työläisten silmissä sen merkityksen, mikä on heidät yhdistämään pystyvällä Valtuutettujen neuvostolla, estää työläisten yhdistymisen, siis estää heidät valmistautumasta viemään vaatimuksensa voittoon.

Tällä tavalla toimien he pyrkivät provosoimaan toistaiseksi vielä järjestymättömät työläiset ennenaikaiseen yleiseen esiintymiseen, joka voi antaa heille mahdollisuuden työläisten „lopulliseen“ nujertamiseen ja naftan „keskeytymättömän“ tuotannon turvaamiseen pitkäksi ajaksi.

Sellainen on naftateollisuudenharjoittajain taktiikassa tapahtuneen käänteiden tarkoitus.

Minkälaisen on oltava meidän taktiikkamme kaiken edelläsanoitun vuoksi?

Naftateollisuudenharjoittajat hyökkäävät meidän kimppuumme käyttäen hyväkseen järjestymättömyytämme — siis meidän tehtävämme on liittyä lujasti ammattiliittomme ympärille ja puolustautua iskuilta kaikilla käytettävissämme olevilla keinoilla.

Meidät halutaan provosoida vaistovaraisiin osittaispurkauksiin tarkoituksella pirstota yleisliikkeemme, — siis meidän velvollisuutemme on olla tarttumatta naftateollisuudenharjoittajain onkeeseen, mahdollisuuksien mukaan pidättäytyä osittaislakoista ja olla pirstomatta yleisliikettä.

Meiltä halutaan riistää yhteenliittymisemme väline; meiltä halutaan riistää Valtuutettujen neuvosto lykkäämällä neuvottelukokous epämääräiseksi ajaksi ja työntämällä meitä ennen aikaiseen yleiseen esiintymiseen, — siis meidän velvollisuutemme on vaatia Valtuutettujen neuvoston viipymätöntä koollekutsumista, ryhtyä käsittelemään työläisten vaatimuksia ja yhdistää tällaisen työn kulussa joukot Valtuutettujen neuvoston ympärille.

Lujitettuumme Valtuutettujen neuvoston ja kootuumme sen ympärille 50-tuhantisen joukon meidän ei ole vaikeaa suoriutua asiaankuuluvalla tavalla herrojen naftateollisuudenharjoittajain epäeurooppalaisista hankkeista.